

GỐI CỎ

11/7/2023

Thơ: Ngà Ngọc
Nhạc: La Công

E⁷ A A^{maj7/G#} A^{7/G}
Có một nụ cười tự mình yêu đến thế? Quên hết sầu đau, xua trǎm nỗi tù
D^{maj7/F#} C^{#maj7} D^{m6} E⁷
đày. Nhũng nhọc nhăn kiếp con người vẫn thế. Em lại cười và sáng cả ban
G E⁷ A A^{#o7} B^{m7} E^{7/G#}
mai. Ta tìm em mãi miết đã bao ngày. Chỉ là cỏ mà êm hòn đá
C^{#maj7} D^m A F^{#7}
cuối. Chỉ là sương đêm mà mềm bao làm lõi. Xin thuộc về
B^{m7} E⁷ A A⁷ D/F# D^{m/F}
em bình yên và bao dung. Đừng hỏi vì sao ta yêu em? Đừng hỏi vì
A/E F^{#7/C#} B^{m7/D} G^{#o7}
sao sóng mệt nhoài xô cát? Đừng hỏi vì sao giữa
C^{#maj7} B^{m7(b5)} E⁷ A A⁷
muôn trùng sóng bạc Hải vẫn chờ một chấm buồm xa. Thèm cỏ là
D/F# D^{m/F} A/E A^{#o/C#} B^{m/D} E^{7/G#}
đây cho ta khát khao. Cỏ bình yên quá ta mơ nằm gói cỏ! Dẫu trǎm trận
C^{#maj7} B^{m7(b5)} E^(sus4) E⁷ A
bầm dập cuộc sống, chỉ có cỏ mới tha thứ ta ta thôi.